

perre tütтар Mai faardid wålja ja ðn weddas ka nenda, et Jürri Maiega loetto said mán-gima. Kui Jürri ja Mai nüùd sure ðnnega wöitsid ja teiste kåest paljo wöitsid, húdis Jürri sure rómo párrast: „Oh sa kassis aeg! nisugguse sea-ðnnega posle ma weel enne mitte lootto sanud.”

„Mis need perlid maksnad?” küssis üks illus tüttarlaps poe selli kåest. — „Paljast üks muesso!” kostis sel. — „Se on hea,” kostis tüttarlaps, „kirjutoge sedda wölga, omma ramatusse, kül ma sadan sedda omma wanna kõgi naesega árra, mis peale ma agga siis wiitungi passun, kui se on selletud!” pöris ümber ja läks üksest wålja.

Üks ihnus ja sitke išso, kes isse ei raatsind súa ja ka omma lapsi nálgas pibdas, küssis kord sôma aegas omma 10aastase poea kåest: „Misesks tahhad sa üks kord sada?” „Peaks ma kõhto korra täis sama!” kostis poeg.

Ühhe kingiseppa poisi kåest, kes saggedasste petremehhe kåest peksa sai, küssis naabrimees: „Kuida maitsewad need kõowad lopsud ja mis tundmist andwad need ihhule, mis ma náán sulle wålja jaggatawad?”

„Oh Jummal!” húdis pois, „sedda ei jdua tegi teisele árra selletada, maid peab iggaüks isse maitšma, siis on selge arro kåes.”

Üks suulanemees olli ioosiga paljo rahha wöitnud ja tahtis ka teiste rikka meestega sôbrust piddada ja küssis ühhe hea sôbra kåest ndu, kuida sedda piddi teggema. Sôbber kostis: „Panne uus must fuub selga ja pea isse omma su, siis auustab sind igga mees. Head sa ogga kõrget jutto, osled uhke ja sureline, siis paistab jálle suulane so kûfrust wålja.

Üks wanna naesterahwas kuliš, kui uut Eirrikofella hellistati ja útles omma mehhele: „Selle källal on wágga penikene ja maddal